

վովովութեանը։ Նրանցից շատերը մինչեւ
անգամ յայտնում են, որ իրանք դերադա-
սում են մնալ Թիւրքիայի հպատակ, որով-
հետեւ Յունաստանը շատ առևրքեր կը պա-
հանջի և զինուօրներ կը հաւաքի։

Խան Ալէքսանդր Վճռեց չայցելել այն գա-
ւառները, որոնք թշնամաբար էին վերա-
բերյում նրա պահանջներին։ Այսպէս թէ
այնպէս Բօլղարիայի այժմեան դրութիւնը
չափազանց կրիտիկական է։

Եւրօպայի մէջ յայտնված համակրութիւնը Միտհագ-փաշայի վիճակին վատ տպաւորութիւն զործեց Կ. Պոլսի մէջ: Պալատականները, վախենալով Եւրօպայի միջամտութենից յօդուտ Միտհագ-փաշայի,

ԱՆԳԼԻԱ

Բրէդլօ յայտնեց համայնքների ժողովի նպիկերին, որ նա կը փորձի մտնել հայնքների ժողովը երգում տալու համար, բ

Այլ աղբիւրներից հաղորդում են, որ
Միտհաղ-փաշա հրաժարվում է աքսորան-
քից: Նա աւելի լաւ է համարում մեռնել
ամբողջ աշխարհի առաջ և անիրաւութեան
զոհ համարվել, քան թէ ապրել մի հեռա-
ւոր երկրի մէջ, որտեղ նա անյայտ կը մնայ
և նրա մահը աննկատելի կանցնի: Պալա-
տից լուրեր են տարածում, իբր թէ դա-
տապարտվածները մի դաւագրութիւն էին
կազմել սուլթանի ամբողջ ազգը ոչնչացնե-
լու նպատակով:

Սօֆիայից լրադեմութիւն հայութում են,
որ պատերազմական մինիստր գեներալ Երն-
րօսից անբաւական են ոչ թէ միայն ա-
զատամիտները, այլ և կառավարութեան
կուսակիցները։ Մինիստրութեան գործադրած
արտաքոյ կարգի միջոցներից շատերը ըն-
դունվեցան միայն գեներալ Երնրօսի պա-

Հանջի համեմատ, բայց որովհետեւ իշխանին շրջապատող անձինքներից շատերը անբաւական էին այդ միջոցներից, ուրեմն հազիւթեւ երնրօտ կարողանայ այսուհետեւ վարել պատերազմական մինիստրի պաշտօնը, եթե մինչեւ անգամ բոլղարական ազգային մեծ ժողովը ընդունէ իշխան Ալեքսանդրի պահանջները:

Բօլղարացիները այն կարծիքի են, որ դադրանքից Եթէ հանրապետութեան նա-
ռչինչ միջոցներ չեն հասցնի իշխանին իր խազահը կը մեռնի, Գիտօին կը գտան
նպատակին, եթէ Ոռւսաստանը չը յայտնէր, իբրև մարդասպանի, իսկ եթէ նախազահը
որ նա անհրաժեշտ է համարում իշխան կենդանի մարդ Բօլղարիայի մէջ։ Ոռւ-
սաց գիպլօմատիական զործակատար Խիո-
րօվո մեծ ծառայութիւն արտւ իշխանին,
իսկ „Պրաвит. ԵՇՏԻ.“ լրագրի մէջ մայի-
սի վերջին տպված կառավարչական հա-
ղորդութիւնը օգնեց իշխանին։ Որովհետեւ
այդ հաղորդութիւնը անյապաղ թարգման-
վեցաւ բօլղարական լեզուով և տպվեցաւ
պաշտօնական լրագրի մէջ, շատ ընտրողներ
դրանից դրդվեցան ձայն տալյօդուտ իշ-
խան Ալէքսանդրի առաջարկութիւնների։
Թէ որքան մեծ է ոռւսաց ազդեցութիւնը
Բօլղարիայի մէջ, կարելի է գտան հետե-
ղական գիպլօմատիական մինչև չը ո-
րոշի յանցանքի հետեւնքը Գիտօ հաղոր-
դական մարդ կը մեռնի, Գիտօին կը գտան

գեց նրան իր յանցանքի մասրամասութիւն-
որոնց այցելեց իշխան Ալէքսանդր, թէպէտ
նրան պատգամաւորութիւններ էին, ներկայա-
նում իրանց համակրութիւնը յայտնելու
համար, բայց նրանք դիմում էին ոռոսաց
գործակատարին և տեղեկութիւն էին խըն-
դրում Ռուսաստանի իսկական դիտաւորու-
թիւնների և ցանկութիւնների մասին։ Իշ-

սհանջում են, որ յանցաւորը լսու-
եամբ պատժվի:

ԳՐԱՆՑՈՒՅԹ

Անկարգութիւնները Տունիսի մէջ հետ-
հետէ սաստկանում են: „Temps“ լրագ-
թղթակիցը այն կարծիքն է յայտնում,
Փրանսիացիք պէտք է զրաւեն մի քանի
անտուոր կէտեր մեծ զօրաբաժիններով,
պէս զի յանպատրաստից յարձակման չեն-
արկվեն: Ֆրանսիացիների ամենափոքր
ազգողութիւնը ամենավատ հետևանքներ
որող է ունենալ: Սփակս ուղարկած Տու-
սի զինուորներին չէ կարելի հաւատալ,
ովհետեւ նրանցից շատերը փախչում են
անցնում են թշնամու կողմը: Գերմանա-
ն և սպանիական հիւպատոսները հեռա-
ւմ են Տունիսից և երեկի նրանք շուտ
ու վերադառնայ: Սայիդի մէջ եղած կո-
րածի զոհերի համար հաւաքված է
առ 50,000 ֆրանկ: Գրեգի նուիրել է
1000 ֆրանկ, իսկ լրագիրների խմբագրու-
թիւնները 250 ֆրանկ իւրաքանչիւրը:

Սպանիական կտուավարութիւնը չափա-
նց մեծ վարձատրութիւն է պահան-
ում Ալժիրիայի մէջ սպանված սպանիացի-
րի ընտանիքների համար։ Ֆրանսիական
ռավարութիւնը յիշեցրեց, որ կարլիստ-
րի պատերազմի ժամանակ սպանիական
ռավարութիւնը հրաժարվեցաւ վարձատ-
ու այն ֆրանսիացիներին, որոնք վնասվել
ներքին պատերազմից։

Սուզոյից հեռագրում են, որ ապստամբ-
րի առաջնորդ Լիբեն Սալերա միացաւ
իակսի ապստամբների հետ Քաղաքը
ողմաթիւ արտքներ են դալիս, միանում
ապստամբների հետ և սպառում են

բազմաթիւ պարունակութեան գործերի յարձակմանը։
Հիւսիսային Աֆրիկայի մէջ կատարվող
ացքերը անհանդսացնում են Գրանսիա-
ներին, իսկ Գրանսիական լրագիրների
չշտափած յօդուածներից երեսում է, որ
սմուլը այժմ հարցին աւելի ճիշդ տեսա-
տից է նայում։ Գրանսիական լրագրու-
թենը չէ կամենում խօստովանել, որ Տու-
սի գէմ սկսած արշաւանքը մեծ անզու-
թիւն էր, բայց մի և նոյն ժամանակ
առնացոյց է լինում արտաքին դործերի
նիստուի սկսաների մօտ։

Մամուլը մեղադրութե բարտելեմի Սկնու
երին, որ նա յունական զժուարութիւն-
ըի ժամանակ Թիւրքիայի կողմը բռնեց,
և այդ վերջինը շնորհակալութեան փո-
արէն ապստամբեցնում է Ֆրանսիացինե-
ւ դէմ Ալժիրիայի, Տունիսի, Տրիպոլիի և
արօկիօի մահմետականներին Արաբին
նիստրի շնորհիւ Կոտիան զրգոված է
անսխայի դէմ, որ ամբողջ Եւրօպոյի
ջ այժմ առանձնացած է և թշնամացած
տիւնական սկսութիւնների հետ Այդ
ողագրանքները մասամբ իրաւացի են, բայց
ուրօտի է այն իրողութիւնը, որ մամուլը
որհուրդ է տալիս Ֆրանսիական կառա-
սպութեանը բարեկամուալ Վերմանիայի
Աւստրո-Ռւնդաղարիայի հետ Արագիլների
այտնած այսպիսի մաքերից երեսմ է,
զործերի զորութիւնը Ալժիրիայի մէջ
սփազանց վատ է:

Այս բոլորից երեսում է, որ ֆրանսիական
լուսքին քաղաքականութիւնը պէտք է
բահատականապէս փոխել, մինչդեռ Բար-
ելեմի Սեւտ-Վլել մնում է իր պաշտօնի
էջ, իսկ պատգամաւորների ժողովը չէ էլ
ուածում նրան փոխել։ Դրա պատճառն
յն է, որ հանրապետութեան նախագահը
է կամենում բաժանվել այն մինիստրու-

լոսնից, որ սաստիր օդեռվթեամբ կարողացաւ յաղթել գամբետային։ Մինչեւ պատզամաւորների ապագայ ընտրութիւնները չը վերջանան, այժմեան մինխոտները չեն թողնի իրանց պաշտօնները, եթէ մինչեւ անգամ այդ մարդիկներից կազմված կառավարութիւնը մեծ վեասներ հասցնի ֆրանսիային։

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍԻԿԱՆԱՆԻՑ

Θωρητής, 30 Ιουνίου

Եթէ կայ աշխարհիո երեսին մի ազգ, որ դարերի հոսանքը չէ դուրս բերել անշարժութիւնից, մի ազգ, որ աւելի լաւ է համարում միավետարեալ անկրթութեան մէջ, որ չունի ոչ մեծագում դէպի առաջաղիմութիւն, — դա պարսից ազգն է. Այդ անշարժութիւնը չէ նշմարվում միայն պարսիկների մէջ, այլ և Պարսկաստանում ապրող հայերի մէջ եւ. Պարսկաստանի գլխաւոր հայտրնակ քաղաքը, որ փոքր ի շատէ լուսաւորվուծ է, այդ Թարմիզն է, որի մէջ ապրող գլխաւորապէս գաղթական հայերը, ըստ մեծի մասին պարապում են վաճառականութեամբ, ունեն մի ուսումնարան, որ տուազին պիտի համարել պարսկահայերի մէջ, նոյնպէս մի մասնաւոր դպրոց Աթավայում, և մի ընթերցարան.

Ար ուսումնաբանի առաջադրությունը, ու անխօնի աշխատող մի քանի անհատներից, այժմ ոկտում են մտածել առաջիկայ տարուած համար կրկին նրանց հրաւիրել, որոնց հալածելին. Այս տարուայ ընտրված հոգաբարձութիւնը կը յուսանք. որ բարեխզգնաբար կը կատարէ իր պաշտօնը և չի հետեխ վերջին տարիների անկարգութիւններին. Պէտք է հրաւիրել հմտատ սուցիչներին, որոնք յարմար դանվելով իրենց ստանձնած պաշտօնին, բարեկարգեն այդ հիմնարկութիւնը, որտեղ հարիւրուոր մանուկներ, առանց մի հիմնաւոր ուսում ստանալու, անց են կացնում իրենց ժամանակը. Պէտք է ի նկատի անենալ և այն. որ այդ դպրոցը միակ հիմնարկութիւնն է, որ եթէ ոչ ամբողջ պարոկահայերին, ունենալ Առաջատարականի հայ բնակիչներին պէտք